

[Hagen Hagensen]

Det er uden lyst, jeg tager ordet her i dag, og det er det, fordi jeg havde ventet, at vi nu havde fået en helhedsplan fra regeringen, således at vi på rimelig måde kunne tage stilling til det, der i øvrigt skal drøftes her i dag. Vi har ikke fået denne plan, og derfor er lysten til at tage ordet ikke særlig stor.

Regeringen ved – vi sagde det allerede, da vi drøftede momsloven – at vi kan ikke være med til at skærpe den beskatning, vi har her i landet, og vi ventede på planen, der skulle vise, hvad det nu var, der skulle til. Den har vi ikke fået, og derfor må regeringen vide, at vi ikke kan slutte os til det lovforslag, der er fremsat her.

Selv om udskrivningsprocenten er uændret 90, bliver skatten forøget. Det er en skærpe af indkomstskatten, der sker ved, at reguleringen af personfradrag og skalatrin i skattekalaen, som det allerede er sagt, fremtidig skal ske efter reguleringspristal i stedet for efter timelønsindeks. Jeg skal ikke drøfte disse systemer, men blot sige, at det betyder, at indkomstskatten til staten øges, og at også kommuneskatterne øges. Sammenlagt giver de to ting 1,2 mia kr. mere i stats- og kommunekasserne, og dertil kommer, at den kommunale indkomstskat i snit er øget med 1,2 skatteprocentpoint, væsentligt som følge af byrder, som staten har påført kommunerne. Det vil blive mærkbart for alle indkomster.

Berlingske Tidende havde i går en udregning, der viste, at det betød en merudgift på 2.500 kr. i en gennemsnitskommune, hvor både mand og kone havde arbejde, og hvor det var jævne indkomster, der var tale om. Kan skatteministeren sige, om den udregning, der er foretaget af Berlingske Tidende, er rigtig? For i så fald betyder det, at en jævn indkomst skal finde frem til 2.500 kr. mere, som det offentlige skal have. Hvor skal folk tage de penge fra?

Statsministeren siger, at reallønnen ikke skal gøres ringere, men siger samtidig, at stigningen deri skal begrænses. Når reallønnen ikke skal gå ned, men staten og kommunerne skal have betragtelig flere penge hjem, er der kun én måde at klare tingene på, og det er at fremsætte krav om, at lønnen skal være højere.

Det samme gælder for den momsforhøjelse, som man vedtog for en måneds tid siden. Også den vil komme til at betyde krav om

mere i løn, når reallønnen ikke skal gå ned. Det, regeringen nu siger den vil gennemføre, er lige det omvendte af, hvad der burde ske. Den burde være gået i spidsen ved at sige: vi vil spare os frem til dette, således at vi kan holde skatten nede. Det ville betyde, at vi kunne håbe på, at lønkrav og krav om yderligere indtjening ville holde sig på et beskedent niveau. Men hvordan vil det gå med overenskomstdrøftelserne, der skal i gang nu? Er det ikke lige præcis det gale at komme med disse to skatteforslag, før arbejdsmarkedets parter, måske i forbindelse med regeringen, skal søge at finde frem til at klare tingene? Hvis det offentlige ikke havde taget så rigeligt for sig af tingene, kunne der måske være håb om, at det var gået noget lettere. Det nytter ikke noget, at skatteministeren siger, at han lægger beslag på samme andel af indkomsten som i 1978. Kendsgerningen er, at det er 1,2 mia kr. mere til de offentlige kasser.

Vi synes, det er i orden, at det 500 kr.s tillæg, som skal øge aktiviteten ifølge EF-landenes aftaler, bevares, men vi synes altså også, at det skal bevares fremover. Vi vil stille ændringsforslag om, at det indgår som noget varigt, ligesom vi også vil stille ændringsforslag om, at personfradrag og skalatrin fortsat beregnes efter de nugældende regler. Endvidere vil vi stille et ændringsforslag gående ud på, at medhjælpende ægtefæller får forbedrede vilkår i skattemæssig henseende, således at de kan tillægges 50 pct. af den samlede indkomst ved deres fælles gerning, dog skal grænsen herfor være normal lønindkomst. Dette siger jeg meget trygt, for det ved jeg at skatteministeren er enig med mig i. Han var nemlig sammen med mig forslagsstiller til dette, da vi i foråret havde et lovforslag herom til drøftelse, så jeg regner med, at han synes om dette.

Så ved vi, at der kommer et forslag fra det radikale venstre om en forhøjelse af udskrivningssatsen. Det kan jeg på forhånd sige vi ikke vil være med til. Det er ikke øgede skatter, der er vejen frem til bedring af forholdene, de vil blot forøge inflationen, mens en styrkelse af den private opsparing vil være medvirkende til at bedre forholdene. Det konservative folkeparti ønsker sådanne forbedringer, og i overensstemmelse hermed vil vi gå ind til drøftelsen af også dette lovforslag.